

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 697/ 10 lipca 2022 ISSN 2080-0010
XV Niedziela Zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Pwt 30, 10-14

Czytanie z Księgi Powtórzonego Prawa: Mojżesz powiedział do ludu: «Będziesz słuchał głosu Pana, Boga swego, przestrzegając Jego poleceń i postanowień zapisanych w księdze tego Prawa; wrócisz do Pana, Boga swego, z całego swego serca i z całej swej duszy. Polecenie to bowiem, które Ja ci dzisiaj daję, nie przekracza twych możliwości i nie jest poza twoim zasięgiem. Nie jest w niebiosach, by można było powiedzieć: „Któż dla nas wstąpi do nieba i przyniesie je nam, a będziemy słuchać i wypełnimy je”. I nie jest za morzem, aby można było powiedzieć: „Któż dla nas uda się za morze i przyniesie je nam, a będziemy słuchać i wypełnimy je”. Słowo to bowiem jest bardzo blisko ciebie: w twych ustach i w twoim sercu, byś je mógł wypełnić».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

*Psalms 69 (68), 14. 17. 30-31.
33-34. 36-37*

Ożyje serce szukających Boga

Panie, modlę się do Ciebie *
w czas łaski, o Boże.

Wysłuchaj mnie w Twojej wielkiej dobroci, *
w Twojej zbawczej wierności.

Wysłuchaj mnie, Panie, bo miłość Twoja jest
łaskawa, * spojrzij na mnie w ogromie
swego miłosierdzia.

Jestem nędzny i pełen cierpienia, *
niech pomoc Twa, Boże, mnie strzeże.

Pieśnią chcę chwalić imię Boga *
i wielbić Go z dziękczynieniem.

Patrzcie i ciescie się, ubodzy, †
niech ożyje serce szukających Boga. *
Bo Pan wysłuchuje biednych
i swoimi więziami nie gardzi.

Gdyż Bóg ocali Syjon i miasta Judy zbuduje,
* tam będą mieszkać i mieć posiadłości. To
będzie dziedzictwem potomstwa sług Jego, *
miłujący Jego imię przebywać tam będą.

DRUGIE CZYTANIE

Kol 1, 15-20

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Kolosan: Chrystus Jezus jest obrazem Boga niewidzialnego – Pierworodnym wobec każdego stworzenia, bo w Nim zostało wszystko stworzone: i to, co w niebiosach, i to, co na ziemi, byty widzialne i niewidzialne, czy to Trony, czy Panowania, czy Zwierzchności,

czy Władze. Wszystko przez Niego i dla Niego zostało stworzone. On jest przed wszystkim i wszystko w Nim ma istnienie. I On jest Głową Ciała – Kościoła. On jest Początkiem. Pierworodnym spośród umarłych, aby sam zyskał pierwszeństwo we wszystkim. Zechciał bowiem Bóg, aby w Nim zamieszkała cała Pełnia i aby przez Niego znów pojednać wszystko z sobą: przez Niego – i to, co na ziemi, i to, co w niebiosach, wprowadziwszy pokój przez krew Jego krzyża.

Oto słowo Boże

AKLAMACJA

J 6, 63c. 68c

Słowa Twoje, Panie, są duchem i życiem.
Ty masz słowa życia wiecznego.

EWANGELIA

Łk 10, 25-37

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza: Powstał jakiś uczony w Prawie i wystawiając Jezusa na próbę, zapytał: «Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?» Jezus mu odpowiedział: «Co jest napisane w Prawie? Jak czytasz?» On rzekł: «Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całą swoją mocą i całym swoim umysłem; a swego bliźniego jak siebie samego». Jezus rzekł do niego: «Dobrze odpowiedziałeś. To czyni, a będziesz żył». Lecz on, chcąc się usprawiedliwić, zapytał Jezusa: «A kto jest moim bliźnim?» Jezus, nawiązując do tego, rzekł: «Pewien człowiek schodził z Jeruzalem do Jerycha i wpadł w ręce zbójców. Ci nie tylko go obdarli, lecz jeszcze rany mu zadali i zostawili na pół umarłego, odeszli. Przypadkiem przechodził tą drogą pewien kapłan; zobaczył go i minął. Tak samo lewita, gdy przyszedł na to miejsce i zobaczył go, minął. Pewien zaś Samarytanin, wędrując, przyszedł również na to miejsce. Gdy go zobaczył, wzruszył się głęboko: podszedł do niego i opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem; potem wsadził go na swoje bydlę, zawiązał do gospody i pielęgnował go. Następnego zaś dnia wyjął dwa denary, dał gospodarzowi i rzekł: „Miej o nim staranie, a jeśli co więcej wydasz, ja oddam tobie, gdy będę wracał”. Kto z tych trzech okazał się według ciebie bliźnim tego, który wpadł w ręce zbójców?» On odpowiedział: «Ten, który mu okazał miłosierdzie». Jezus mu rzekł: «Idź i ty czyn podobnie!»

Oto słowo Pańskie

W Klimatach:

Lipiec miesiącem ku czci Krwi Chrystusa	2
Pomoc dla Ukrainy	2
Wiara i rozum – zakończenie	3
Wystawa: „Dürer. Żywot Maryi, Wielka Pasja, Apokalipsa”	3
Nabożeństwo Fatimskie 13 lipca 2022 r.	4
Modlitwa różańcowa wspólnot parafialnych w lipcu br.:	4
Wystawa obrazów Wojciecha Hawrytkiewicza	4

Zbiórka różańców dla Ukrainy.

Różańce można składać do kartonu na stoliku przed kaplicą Św. Anny.

KOMENTARZ

Wzruszający opis ukazujący dobroć Samarytanina. Oczywiście, sprowokowany pytaniem Jezus przekazuje, szokującą jak na tamte czasy prawdę, której nie sposób odczytać, choćby z samego aktu stworzenia. Prawdę, że bliźnim jest każdy człowiek. Każdy, ponieważ zgodnie ze słowami Jezusa należy miłować wszystkich, także nieprzyjaciół.

Jednak w obrazie tym zawarta jest jeszcze inna prawda. Gdy w osobie poszkodowanego zobaczymy przedstawiciela całej ludzkości, to Samarytanin staje się figurą Jezusa, Zbawiciela, który przychodzi z ratunkiem poranionej grzechem ludzkości i ofiarą ze Swojego życia ratuje ją od utraty życia wiecznego.

Ks. dr Waldemar R. Macko

Lipiec miesiącem ku czci Krwi Chrystusa

Zgodnie z tradycją Kościoła, miesiąc lipiec to czas poświęcony szczególnej czci Najświętszej Krwi. Kult Przenajdroższej Krwi związany jest z tajemnicą Krzyża i Eucharystii i kult relikwii Krwi Chrystusa opiera się na dwóch ich „odnalezieniach”, które miały miejsce w 804 i 1048r. Pierwsze zostało odnotowane w „Annalach Królewskich Franków”, a drugie opisane w dwóch źródłach: „O odnalezieniach Krwi Pańskiej” i w „Kronikach” szwedzkiego mnicha Hermana di Reichenau. Na podstawie tych źródeł znana jest historia rzymskiego żołnierza Longina, który na Golgocie przebił włócznią bok Jezusa. Po nawróceniu Longin przywiózł do Mantui ziemię z Kalwarii zbroczoną Krwią Chrystusa oraz gąbkę, którą poiono konającego Jezusa. W 1053 r. papież Leon IX przybył do Mantui, oddał cześć relikwii i potwierdził jej autentyczność.

Pierwsze wzmianki o czczeniu Krwi

Znajdziemy je we wczesnochrześcijańskich hymnach i dziełach Ojców Kościoła. Św. Jan Chryzostom widział w Niej m. in. skuteczny środek umocnienia w walce ze złem: „Odeszliśmy od stołu niczym lwy zięjące płomieniami. Staliśmy się postrachem dla demona, myśląc o tym, Kim jest nasz Wódz i jak niezmiernie nas miłuje... Ta Krew, gdy godnie przyjęta, oddała demony, przywołuje aniołów, a nawet samego Pana aniołów... Ta Krew wylana oczyszcza świat cały... Ona jest ceną wszechświata, za którą Chrystus odkupił Kościół...”.

Rozwój Kultu Przenajdroższej Krwi

Przez wieki papieże troszczyli się o rozwój kultu. Papież Benedykt XIV polecił ułożyć Mszę św. i oficjum ku czci Boskiej Krwi. Pius IX dekretem Redempti sumus (1849 r.) wprowadził obchody święta Krwi Chrystusa w całym Kościele. Pius X zatwierdził datę święta na 1 lipca. Papież Jan XXIII, wielki czciciel Przenajdroższej Krwi, który swoje nabożeństwo do Ceny Zbawienia wyniósł z rodzinnego domu mówił: „to nabożeństwo zostało mi wpojone już w życiu rodzinnym, od wczesnych lat mojego dzieciństwa. Pozostaje mi w pamięci żywe wspomnienie moich sędziwych rodziców, recytujących w dniach miesiąca lipca litanię do Najdroższej Krwi”, zatwierdził Litanię do Krwi Chrystusa w całym Kościele, o czym mówi w liście apostołskimi Inde a Primis – O kulcie Najdroższej Krwi Jezusa Chrystusa – 30.06.1960 r.. Ogromny wpływ na rozwój czci Krwi Jezusa miały cuda Eucharystyczne np. w Lanciano i Orvieto (Włochy).

Powrót Kultu Przenajdroższej Krwi

Nastąpił w epoce napoleońskiej (po kryzysie w epoce odrodzenia), kiedy ataki na Kościół były wzmożone. W 1808 r. w bazylice San Nicola in Carcere w Rzymie, gdzie znajdowały się relikwie Krwi Chrystusa powstało Bractwo Przenajdroższej Krwi. Jego założyciel, ks. Franciszek Albertini, pragnął przez „Koronkę Przenajdroższej Krwi” mobilizować ludzi do walki z ówczesnymi problemami – bezrobociem, demoralizacją czy alkoholizmem. Apostołem Krwi Chrystusa był w XIX stuleciu także rzymski

kapłan św. Kasper del Bufalo założyciel Zgromadzenia Misjonarzy Krwi Chrystusa. Obecnie w Częstochowie pod opieką Misjonarzy znajduje się jedyne w Polsce sanktuarium Przenajdroższej Krwi, gdzie od 1998 r. czczone są relikwie Krwi Chrystusa z Mantui – dar Sióstr Przenajdroższej Krwi z Schellenbergu (Księstwo Lichtenstein).

Jan Paweł II o Krwi Chrystusa

Jan Paweł II w rozważaniu przed modlitwą Anioł Pański dnia 1 lipca 2001 r. przypomniał, że: „lipiec, to miesiąc, który zgodnie z ludową tradycją poświęcony jest kontemplacji Najświętszej Krwi Chrystusa, niezgłębionej tajemnicy miłości i miłosierdzia. Krew Chrystusa jest ceną, którą Bóg zapłacił, aby wyzwolił ludzkość z niewoli grzechu i śmierci. Jest niezbitym dowodem miłości niebieskiego Ojca do każdego człowieka, bez żadnego wyjątku. To Krew, której jedna kropla może wybawić cały świat od wszelkiej winy”.

Jan Paweł II w encyklice „Evangelium Vitae” naucza: „Krew Chrystusa objawia, jak wielka jest miłość Ojca, a zarazem ukazuje, jaki cenny jest człowiek w oczach Boga i jak

ogromna jest wartość jego życia. (...) Właśnie kontemplując drogocenną krew Chrystusa, znak Jego ofiarowania się z miłości (por. J 13,1), człowiek wierzący uczy się dostrzegać i cenić niemalże Boską godność każdej osoby i może wołać pełen wdzięczności i radosnego zdumienia: „Jakaż wartość mieć w oczach Stwór-cy człowiek, skoro „zasłużył na takiego i tak potężnego Odkupiciela” (por. Exsultet z Wigilii Paschalnej), skoro „Bóg Syna swego Jednorodzonego dał”, aże-by on, człowiek, „nie zginął, ale miał życie wieczne” (por. J 3,16)!”.

Duchowość Krwi Jezusa

To zaproszenie, by w codziennym zmaganiu z trudnościami, w dobie cywilizacji śmierci, neopogaństwa, demoralizacji, szerzącego się okultyzmu, deptania ludzkiej godności „z bierać” Drogoenną Krew Baranka i obmywać świat, by usłyszeć „krzyk Krwi” we wszelkich biedach dotyczących drugiego człowieka, w ciemnościach ludzkiej duszy.

Źródło:
<https://parafia-szydlowiec.pl/aktualnosci/112-lipiec-miesiacem-ku-czci-krwi-chrystusa-zanurzajmy-w-niej-wszystkie-nasze-sprawy-kosciol-i-ojczyzna.html>

Pomoc dla Ukrainy.

Parafialny Oddział Akcji Katolickiej przy parafii Św. Anny w Wilanowie od 25 lat wspiera Misję Katolickie na Ukrainie za pośrednictwem Siostry Lucyny – Werbistki. Jest to pomoc duchowa, ale też bardzo konkretna materialna. W latach 90-tych w naszej parafii zorganizowana była zbiórka strojów komunijnych dla dzieci (tyle dzieci przyjęło i Komunię na Ukrainie, ile ubrań otrzymały Siostry). Natomiast za pieniądze zgromadzone podczas Loterii Fantowej Akcja Katolicka zakupiła zestaw naczyń do stołówki w przedszkolu prowadzonym przez Siostry w miejscowości Winnica. W 2002 roku Siostra Lucyna przyjechała na Kongres Misyjny w Sulejówku wraz z dziesięcioosobową grupą z Zaporozża. Członkowie Akcji Katolickiej zorganizowali dla nich przyjęcie na Zawadach, również zwiedzanie Warszawy, Niepokalanowa i Stalowej Woli. Wielokrotnie przekazywane były książki, ubrania, a z okazji Świąt Bożego Narodzenia słodycze dla dzieci. W związku z wojną na Krymie zorganizowaliśmy w parafii zbiórkę różańców (5 kg), obrazków z wizerunkami Matki Bożej i Św. Michała Archanioła (1000 szt.) oraz medalików. W kwietniu br. za pośrednictwem Caritas w Ząbkach k/ W-wy przekazaliśmy 200 szt. Cudownych Medalików oraz dwie paczki z kosmetykami i suchą żywnością sfinansowane przez członkinie POAK. Są też dokonywane wpłaty na konto Banku PKO, z którego można korzystać na Ukrainie.

Siostra Lucyna po skończeniu Wydziału Teologii na KUL w Lublinie pracuje w Radio Maryja w Kijowie. Podczas pobytu abpa Konrada Krajewskiego na Ukrainie (delegata Watykanu podczas wojny) został przeprowadzony wywiad z Siostrą Lucyną.

Zwracamy się do parafian z prośbą o ponowną zbiórkę różańców, które można składać do kartonu na stoliku przed kaplicą Św. Anny.

Siostra Lucyna dziękuje za wszelkie dobro otrzymane od naszej parafii i zapewnia o pamięci w modlitwie. Akcja Katolicka również dziękuje za wsparcie organizowanych inicjatyw, okazaną życzliwość i pomoc w tym trudnym dla Ukrainy czasie, którego jesteście świadkami i anonimowymi bohaterami.

Anna Szymczak

Wiara i rozum – Encyklika Jana Pawła II.

ZAKOŃCZENIE

100. Po upływie ponad stu lat od ogłoszenia Encykliki Leona XIII *Aeterni Patris*, do której wielokrotnie odwoływałem się na tych stronach, uznałem, że należy podjąć na nowo i w sposób bardziej systematyczny rozważania na temat relacji między wiarą a filozofią. Rola myśli filozoficznej w rozwoju kultur oraz w kształtowaniu zachowań indywidualnych i społecznych jest oczywista. Myśl ta wywiera silny wpływ, nie zawsze bezpośrednio odczuwany, także na teologię i na jej różne dyscypliny. Dlatego wydawało mi się słuszne i konieczne podkreślenie wartości filozofii z punktu widzenia rozumienia wiary, a także wskazanie ograniczeń, na jakie napotyka, gdy zapomina o prawdach Objawienia lub je odrzuca. Kościół bowiem zachowuje niewzruszone przekonanie, że wiara i rozum «mogą okazywać sobie wzajemną pomoc»¹²², odgrywając wobec siebie rolę zarówno czynnika krytycznego i oczyszczającego, jak i bodźca skłaniającego do dalszych poszukiwań i głębszej refleksji.

101. Gdy przyglądamy się dziejom ludzkiej myśli, zwłaszcza na Zachodzie, łatwo możemy dostrzec w niej bogactwo służące postępowi ludzkości, jakie zrodziło się ze spotkania filozofii z teologią i z wzajemnej wymiany ich dorobku. Teologia, otrzymawszy w darze otwartość i oryginalność, dzięki którym może istnieć jako nauka wiary, z pewnością nakłoniła rozum, by pozostał otwarty na radykalną nowość, jaką zawiera w sobie Boże Objawienie. Przyniosło to niewątpliwą korzyść filozofii, gdyż dzięki temu mogła ona otworzyć nowe horyzonty, odsłaniające przed nią kolejne zagadnienia, które rozum ma coraz głębiej poznawać.

103. Filozofia jest też niejako zwierciadłem kultury narodów. Filozofia, która pod wpływem wymogów teologicznych rozwija się, zachowując współbrzmienie z wiarą, stanowi część owej «ewangelizacji kultury», którą Paweł VI wskazał jako jeden z zasadniczych celów ewangelizacji¹²⁵.

104. Myśl filozoficzna jest często jedynym terenem porozumienia i dialogu z tymi, którzy nie wyznają naszej wiary. Przemiany dokonujące się współcześnie w filozofii wymagają uważnego i kompetentnego udziału wierzących filozofów, umiejących dostrzec oczekiwania związane z obecnym momentem dziejowym, nowe zainteresowania i zespoły problemów. Chrześcijański filozof, który buduje swoją argumentację w świetle rozumu i zgodnie z jego regułami, choć zarazem kieruje się też wyższym zrozumieniem, czerpanym ze słowa Bożego, może dokonać refleksji dostępczej i sensownej także dla tych, którzy nie dostrzegają jeszcze pełnej prawdy zawartej w Bożym Objawieniu. Ten teren porozumienia i dialogu jest dziś szczególnie potrzebny dlatego, że najpilniejsze problemy ludzkości — wystarczy przytoczyć problem ekologiczny czy problem pokoju i współistnienia ras i kultur — mogą zostać rozwiązane dzięki lojalnej i uczciwej współpracy chrześcijan z wyznawcami innych religii oraz z tymi, którzy choć nie wyznają żadnej religii, szczerze pragną odnowy ludzkości. Stwierdził to już Sobór Watykański II: «Powodowani pragnieniem takiego dialogu, ożywionego jedynie umiłowaniem prawdy, z zachowaniem oczywiście stosownej roztropności, nie wykluczamy z niego ni-

kogo, ani tych, którzy rozwijając wspaniałe przymioty umysłu ludzkiego, nie uznają jeszcze jego Twórcy, ani tych, którzy przeciwstawiają się Kościołowi i prześladują go w różny sposób»¹²⁶. Filozofia, w której jaśnieje choćby tylko część prawdy Chrystusa — jedynej ostatecznej odpowiedzi na problemy człowieka¹²⁷, stanie się mocnym oparciem dla prawdziwej i zarazem powszechnej etyki, której potrzebuje dzisiaj ludzkość.

108. Na koniec zwracam się myślą ku Tej, którą Kościół wzywa w modlitwie jako Stolicę Mądrości. Samo Jej życie jest niczym przypowieść, zdolna rzucić światło na rozważania, które tutaj przeprowadziłem. Można bowiem dostrzec głębokie podobieństwo między powołaniem Błogosławionej Dziewicy a powołaniem autentycznej filozofii. Podobnie jak Maryja Panna została wezwana do ofiarowania całego swojego człowieczeństwa i kobiecości, aby Słowo Boże mogło przyjąć ciało i stać się jednym z nas, tak też filozofia ma się przyczyniać swą refleksją racjonalną i krytyczną do tego, by teologia jako rozumienie wiary była owocna i skuteczna. I podobnie jak Maryja, wyrażając przyzwolenie na zamysł zwiastowany Jej przez Gabriela, nie straciła bynajmniej swego prawdziwego człowieczeństwa i wolności, tak też myśl filozoficzna, przyjmując wyzwanie, jakie rzuca jej prawda Ewangelii, nic nie traci ze swej autonomii, gdyż dzięki temu wszelkie jej poszukiwania zostają skierowane ku najwznioślejszemu celom. Dobrze rozumieli tę prawdę świętobliwi mnisi chrześcijańskiej starożytności, gdy nazywali Maryję «podporą rozumienia wiary»¹³². Widzieli w Niej wierny wizerunek prawdziwej filozofii i byli przekonani, że należy *philosophari in Maria*.

Niech Stolica Mądrości będzie bezpiecznym portem dla tych, którzy uczynili swoje życie poszukiwaniem mądrości. Oby dążenie do mądrości, ostatecznego i właściwego celu każdej prawdziwej wiedzy, nie napotykało już żadnych przeszkód dzięki wstawiennictwu Tej, która rodząc Prawdę i zachowując ją w swoim sercu, na zawsze obdarzyła nią całą ludzkość.

W Rzymie, u Św. Piotra,
dnia 14 września 1998,
w święto Podwyższenia Krzyża Świętego,
w dwudziestym roku mego Pontyfikatu.

Papież Jan Paweł II

Wystawa: "Dürer. Żywot Maryi, Wielka Pasja, Apokalipsa".

W zbiorach Muzeum Archidiecezji Warszawskiej znajduje się bezcenne dzieło – trzy cykle drzeworytów Albrechta Dürera: Żywot Maryi, Wielka Pasja i Apokalipsa. Ze względów konserwatorskich rzadko są pokazywane publiczności. Do końca wakacji będzie je można oglądać w ramach nowej wystawy czasowej w Muzeum Archidiecezji Warszawskiej.

Drzeworyty zostały wydane w 1511 r. i są wydrukowane na papierze żeberkowym i oprawione w jeden wolumin.

Cykle drzeworytnicze Albrechta Dürera funkcjonują w dzisiejszej świadomości jako autonomiczne dzieła sztuki. Jednak pierwotnie zostały zaprojektowane wraz z należącymi do nich łacińskimi tekstami i wydane w formie książki.

Obecna prezentacja KSIĘGI z 1511 r. została zaplanowana na okres 28 czerwca – 4 września. Oryginałowi towarzyszy prezentacja reprodukcji wybranych grafik z 3 cykli: Żywotu Maryi, Wielkiej Pasji i Apokalipsy. Ekspozycja jest wzbogacona opisami i prezentacją dotyczącą KSIĘGI, historią jej powstania oraz informacjami o twórczości Albrechta Dürera.

Albrecht Dürer pracował nad drzeworytami od roku 1497 do 1511. Najstarszy cykl – Apokalipsa składa się z 16 rycin, które po raz pierwszy zostały wydane w 1498 r. Artysta stworzył w nich plastyczną wizję końca świata – dramatyczną, ekspresyjną i sugestywną. Impulsem do pracy nad ilustracjami do Księgi Objawienia wizji św. Jana były wydarzenia historyczne (toczące się wojny, dzuma) oraz przekonanie o zbliżającym się końcu świata.

Cykl Wielka Pasja, zawierający 12 drzeworytów, był pierwszym cyklem pasyjnym Dürera. Cykl Żywot Maryi (20 scen) charakteryzuje umieszczenie wydarzeń z życia Maryi w realiach znanych autorowi – jak stroje, architektura i przedmioty życia codziennego.

Źródło: <https://archwwa.pl/wydarzenia/wystawa-durer-zywot-maryi-wielka-pasja-apokalipsa/>

XV Niedziela Zwykła – 10 lipca 2022 r.

1. Nabożeństwo różańcowe zostanie odprawione o godz. 17.00. Po nim modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wspominkach rocznych.
2. Nabożeństwo Fatimskie wraz z procesją wokół kościoła zostanie odprawione we środę, 13 lipca po Mszy św. o godz. 18.00.
3. Koła Żywego Różańca zapraszają na codzienną modlitwę różańcową w intencji rządzących naszą Ojczyzną, o dary Ducha Świętego potrzebne dla nich do mądrego i roztropnego podejmowania decyzji. Modlitwę w kościele prowadzą poszczególne grupy parafialne od poniedziałku do czwartku o godz. 16.30., w piątek o godz. 12.30. w sobotę o godz. 7.30. a w niedzielę o godz. 14.00.
4. W tym roku uroczystość patronalną naszej parafii – wspomnienie liturgiczne św. Anny, Matki Najśw. Maryi Panny obchodzimy w niedzielę 31 lipca.

Zachęcamy wszystkie wspólnoty parafialne i służbę liturgiczną do licznego udziału we Mszy św. o godz. 13.00. i w procesji Eucharystycznej. Nowennę do św. Anny rozpoczniemy 16 lipca. Zapraszamy wszystkich parafian do licznego udziału w nabożeństwie, aby w ten sposób lepiej przygotować się do uroczystości odpustowej.

5. W tym tygodniu przypadają następujące wspomnienia liturgiczne:
 - w poniedziałek, 11 lipca, święto św. Benedykta, opata,
 - we wtorek, 12 lipca, wspomnienie św. Brunona Bonifatego z Kwerfurtu, biskupa i męczennika,
 - w środę, 13 lipca, wspomnienie św. pustelników Andrzeja Świerada i Benedykta,
 - w piątek, 15 lipca, wspomnienie św. Bonawentury, biskupa i Doktora Kościoła,
 - w sobotę, 16 lipca, wspomnienie Najśw. Maryi Panny z góry Karmel.

Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

Nabożeństwo Fatimskie 13 lipca 2022 r.

Msza Święta o godz. 18:00
Różaniec i procesja wokół kościoła
z figurą MB Fatimskiej.

Do końca sierpnia 2022 r.

Galeria sztuki
zaprasza do dzwonnicy
na wystawę obrazów

Wojciecha Hawrylkiewicza

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa tel./
fax 22 842 18 0
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

MODLITWA RÓŻAŃCOWA

wspólnot parafialnych
w lipcu br.:

w intencji rządzących naszą
Ojczyzną, o dary Ducha Świętego
potrzebne dla nich do mądrego i
roztropnego podejmowania decyzji.

Pon. 16.30 - Koła Żywego Różańca
Wt. 16.30 - Odnowa w Duchu
Świętym
Śr. 16.30 - Miłosierdzie Boże
Czw. 16.30 - Męski Różaniec
Pt. 12.30 - Legion Maryi
Sob. 7.30 - Koła Żywego Różańca
Ndz 14.00 - Wspólnoty parafialne

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

10.07 - 11.09.2022 r.

Módlmy się
za wszystkich wypoczywających
na wakacjach oraz pielgrzymów,
aby wdzięczni za dary Boże
z odnowionymi siłami
powrócili do swoich zadań.